

Wyrok Sądu z dnia 22 marca 2018 r. – Stavvytskyi / Rada(Sprawa T-242/16) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją na Ukrainie — Zamrożenie środków finansowych — Wykaz osób, podmiotów i organów, do których ma zastosowanie zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych — Pozostawienie nazwiska skarżącego w wykazie — Obowiązek uzasadnienia — Zarzut niezgodności z prawem — Proporcjonalność — Podstawa prawa — Oczywisty błąd w ocenie)

(2018/C 161/51)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Edward Stavvytskyi (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: J. Grayston, solicitor, P. Gjørtler, G. Pandey i D. Rovetta, avocats)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: V. Piessevaux i J. P. Hix, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo E. Paasivirta i S. Bartelt, następnie E. Paasivirta i L. Baumgart, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie oparte na art. 263 TFUE i mające na celu stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2016/318 z dnia 4 marca 2016 r. zmieniającej decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2016, L 60, s. 76) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2016/311 z dnia 4 marca 2016 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 208/2014 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2016, L 60, s. 1) w zakresie, w jakim na mocy tych aktów nazwisko skarżącego zostało pozostawione w wykazie osób, podmiotów i organów objętych środkami ograniczającymi.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Edward Stavvytskyi pokryje własne koszty, a także koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.
- 3) Komisja Europejska pokryje własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 270 z 25.7.2016.

Wyrok Sądu z dnia 20 marca 2018 r. – Šroubárna Ždánice / Rada(Sprawa T-442/16) ⁽¹⁾

[Wniosek o zwrot ceł antydumpingowych — Przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej lub wysyłanych z Malezji — Rozporządzenie (WE) nr 91/2009 i rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 723/2011 — Właściwość sądu krajowego — Brak właściwości Sądu]

(2018/C 161/52)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Šroubárna Ždánice a.s. (Kyjov, Republika Czeska) (przedstawiciel: M. Osladil, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: H. Marcos Fraile i A. Westerhof Löfflerová, pełnomocnicy, wspierani przez N. Tuominen, adwokata)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: T. Maxian Rusche i P. Němečková, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o zwrot ceł antydumpingowych i odsetek, które skarżąca, rzekomo nienależnie, zapłaciła czeskim organom celnym w wyniku przyjęcia rozporządzenia Rady (WE) nr 91/2009 z dnia 26 stycznia 2009 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. 2009, L 29, s. 1), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 723/2011 z dnia 18 lipca 2011 r. rozszerzającego ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 91/2009 na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali wysyłanych z Malezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji (Dz.U. 2011, L 194, s. 6) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady nr 924/2012 z dnia 4 października 2012 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 91/2009 (Dz.U. 2012, L 275, s. 1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona ze względu na brak właściwości Sądu do jej rozpoznania.
- 2) Šroubárna Ždánice a.s. pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 392 z 24.10.2016.

Wyrok Sądu z dnia 22 marca 2018 r. – HJ/EMA

(Sprawa T-579/16) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Personel tymczasowy — Nieprzedłużenie umowy zawartej na czas określony — Artykuł 8 akapit pierwszy WZIP — Przekształcenie umowy na czas określony w umowę na czas nieokreślony — Oczywisty błąd w ocenie — Obowiązek staranności — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do bycia wysłuchanym — Sprawozdanie z oceny — Obowiązek uzasadnienia — Oczywisty błąd w ocenie)

(2018/C 161/53)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: HJ (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i A. Blot)

Strona pozwana: Europejska Agencja Leków (EMA) (przedstawiciele: F. Cooney i N. Rampal Olmedo, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów A. Duron i D. Waelbroeck)

Przedmiot

Skarga na podstawie art. 270 TFUE mająca na celu, po pierwsze, stwierdzenie nieważności sprawozdania z oceny skarżącej za okres od dnia 16 lutego do dnia 31 grudnia 2014 r., decyzji EMA z dnia 1 kwietnia 2015 r. o nieprzedłużeniu umowy o pracę w charakterze członka personelu tymczasowego i dwóch decyzji z dnia 26 października 2015 r. odrzucających zażalenia skarżącej na oba te akty, a po drugie, o uzyskanie odszkodowania za szkodę, którą skarżąca w swej ocenie poniosła.